

Қарзни узиш дуоси

Image not found or type unknown

18:13 / 31.10.2017 55959

4675- أَلَا لَاقٍ، يِّنْ عَافٍ يَتَبَاتِكْ نَعْتُزَجَّ عَدَقِي نِي إِ لَاقِفُ عَاجَ أَبَتَاكُمَّ نَأْتِي لَعْنَةً
هُادَا أَنْ يَدْرِ بَثَلَبَجْ لُثْمَ كَيْ لَعْنَاكَ وَ لَ هَلْ لَ لُؤْسَرَّ نَهِي نَمَّ لَعْنَتَا مَلَكْ كَمَّ لَعْنُ
هُ أَوْ رَكَاؤُسْ نَمَّ عَكَ لُضَفَب يِنْنَعَاؤْ كَمَ أَرَحْ نَعَكَ لَ لَ لُؤْسَرَّ نَهِي نَمَّ لَعْنَةً هَلْ لَ لَ
يُذَمَّرْتَلَا

4675. «Бир мукотаб Али розияллоҳу анҳунинг олдига келиб:

«Мен келишилган маблағни топиб беришдан ожиз бўлдим. Менга ёрдам беринг», деди.

«Сенга Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менга ўргатган калималарни ўргатиб қўяйми? Агар зиммангда Сабийр тоғича қарз бўлса ҳам, Аллоҳ уни сендан узади. «Аллоҳумма! икфинии

биҳалолика ан ҳаромика ва ағнинии бифазлика амман сивока» дегин», деди».

Термизий ривоят қилган.

Шарҳ: Мукотаб – хўжаси билан маълум маблағ эвазига озод бўлиш учун шартнома ёзган қул. Сабийр – Ямандаги бир тоғнинг исми.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Менга ҳалолинг ила ҳаромингдан кифоя қилгин. Ўз фазлинг ила мени ўзингдан бошқалардан беҳожат қилгин».

Ким ушбу дуони ният ва ихлос билан фарз намозлардан кейин ўқиб юрса, Аллоҳ таоло унга қарзини узишда ёрдам беради.

نَمْلُجَرْبَ وَهُ إِذِ افِمْوَيَ تَاذِجِمْسَمَلِ رَهَلَلِ لُؤَسَرَلَحَدِ :تِ دِي عَسِ وَبَأَلِ اق-4676
يَفِدِجِمْسَمَلِ يِفِ اسَلِجَكَارَأِ يِلِ امَ ،ةَمَامُأَبَأِ اِي :لِ اقَفَ ،ةَمَامُأُ وُبَأُ هَلِ لُ اقُ يِرِ اصْنُ أَلِ
أَمِالِكْ كُ مَلْعُ أَلْفَأُ :لِ اقِ هَلَلِ لُؤَسَرِ اِي نُؤِي دَوِ يَنْ تَمَزَلُ مَوْمُ هَ :لِ اقِ ؟ةَ الصِّتْقِ وَرِيغِ
إِذِ لُقِ :لِ اقِ هَلَلِ لُؤَسَرِ اِي يَلَبُ :تُ لُقِ ،كَنْ يَدَكَنْ عِ يَصَقِّو كَمَّ هُ هَلَلِ بَدَأُ هَ تَلُقِ إِذِ
رَجْعُ لُ نَمِ كَبُ دُوعُ أَوْ نَزَحُ لُ أَوْ مَمَّ هَلُ نَمِ كَبُ دُوعُ أَيْ نِي مُمَّ هَلُ لُ :تِ يَسَمُ أِذِ وَ تَحَبُّ صَأُ
:لِ اقِ لُ اقِ رَلِ رُوقِ وَ نِي دَلِةَ بَلْعُ نَمِ كَبُ دُوعُ أَوْ لُ خُ بَلِ لُ أَوْ نُبُ جُ لُ نَمِ كَبُ دُوعُ أَوْ ،لِ سِ كَلِ لُ أَوْ
دُودِ وَبَأُ هَ أَوْ .يَنْ يَدِ يَنْ عِ يَصَقِّو يَمَّ هُ هَلَلِ بَدَأُ كَلِ دُ تَلْعَفِ

4676. Абу Саъийд розияллоҳу анҳу:

«Бир куни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам масжидга кирган эдилар, бирдан ансорлардан Абу Умома деб аталадиган кишини кўриб қолдилар. Шунда у зот:

«Эй Абу Умома! Масжидда намоз вақтидан бошқа вақтда ўтирганингни кўряпманми?» дедилар.

«Мени ғамлар ва қарзлар босди, эй Аллоҳнинг Расули!», деди.

«Сенга агар айтсанг, Аллоҳ ғамларингни кетказадиган ва қарзларингни узадиган калималарни ўргатиб қўяйми?» дедилар.

«Ҳа, эй Аллоҳнинг Расули!» деди.

«Тонг оттирсанг ва кеч киртирсанг «Аллоҳумма! Иннии аъузузу бика минал ҳамми вал ҳазани ва аъузузу бика минал ажзи вал касали ва аъузузу бика минал жубни вал бухли ва аъузузу бика мин ғолабатид-дайни ва қоҳрир рижали» дегин», дедилар.

Ўшандоқ қилган эдим, Аллоҳ ғамларимни кетказди ва қарзларимни узди».

Абу Довуд ривоят қилган.

Шарҳ: Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Сендан ғам босишидан, маҳзунликдан паноҳ сўрайман. Ожизликдан, дангасаликдан паноҳ сўрайман. Қўрқоқликдан, бахилликдан паноҳ сўрайман. Қарзга ботишдан ва одамларнинг ғолиб келишидан паноҳ сўрайман».

Ким ушбу дуони ният ва ихлос билан эрталаб ва кечқурун ўқиб юрса, Аллоҳ таоло унга қарзини узишда ёрдам беради.

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф

(Ҳадис ва ҳаёт китобидан)